# Predica de la Krefeld
# Sâmbătă, 5 februarie 2011, ora 19:30

Ewald Frank

[....]

Domnul Îşi adună poporul din toate popoarele, limbile şi naţiunile. Azi El vorbeşte cu noi aşa cum a făcut-o în trecut şi cu ucenicii Lui după învierea Sa, când le-a descoperit toate scripturile.

[...]

Este atât de frumos că noi putem fi uniţi în Domnul şi ne bucurăm fiindcă ştim că acest timp în care trăim este un timp deosebit. Dumnezeu nu a rămas undeva în istorie, ci El Îşi împlineşte Planul Lui de mântuire. Noi vedem cum se întâmplă acest lucru cu poporul Israel şi cu popoarele vecine. Aşa cum este scris, aşa se şi întâmplă.

Profetul Zaharia a profetit mai dinainte: „În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toţi cei ce o vor ridica vor fi vătămaţi". Aceasta se poate citi în Zaharia cap. 12 şi 14.

Dacă privim situaţia din jurul Israelului, se vorbește despre democraţie. Nu vine nicio democraţie, ci acum vin la putere fanatici care sunt împotriva Israelului. Ei vin la putere acum. Eu cunosc Iordania şi Egiptul. Pretutindeni era libertate şi se putea vesti Cuvântul lui Dumnezeu. Dar şi în aceste lucruri trebuie să se împlinească Scriptura. Noi, de asemenea, ştim ce rol joacă Vaticanul în aceste situaţii.

Noi suntem mulţumitori fiindcă Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul profetic prin marele Său har. El nu ne lasă în întuneric. Noi nu trebuie să răstălmăcim sau să spunem: „Ah, ar putea fi în felul acesta sau acela". Nu! Totul este aşa cum a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Dacă noi îl amintim din când în când pe fratele Branham, atunci o facem doar pentru faptul că Dumnezeu l-a ales ca să fie o unealtă deosebită, aşa cum i-a folosit şi pe Moise, Iosua, Ilie sau Elisei. De la început Dumnezeu i-a ales pe slujitorii Săi ca să vorbească prin ei şi să ne aducă Cuvântul. Aşa de sigur cum Dumnezeu a avut nişte bărbaţi aleşi de El, ca să ne fie adus Cuvântul, la fel de sigur, Dumnezeu a trebuit să trimită pe cineva ca acest Cuvântul scris să ne fie descoperit prin harul lui Dumnezeu şi să ne introducă în tot Planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Eu sunt foarte mulţumitor lui Dumnezeu fiindcă noi avem acest mare har ca să recunoaştem că Dumnezeu a dat o făgăduinţă că va trimite un profet înainte să se sfârşească timpul de har, înainte ca soarele să se întunece şi luna să se prefacă în sânge. Înainte să se împlinească aceste lucruri, Dumnezeu a vrut să trimită un profet pentru ca inimile copiilor lui Dumnezeu să fie întoarse la credinţa părinţilor, la început. Aceasta este o făgăduinţă pe care Dumnezeu a trebuit s-o împlinească, fiindcă Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, nimeni nu Îl poate opri să-l împlinească. Dreapta Domnului este înălţată şi câștigă biruința. Tuturor acelora care Îl cred pe Dumnezeu, le va fi descoperit Cuvântul.

Cuvântul care ne-a fost citit în introducere este ca o rugăciune. Citim Luca 24.29: „O, Doamne! Rămâi cu noi, căci este spre seară...". Noi putem spune: „Doamne rămâi cu noi, căci este deja seară, şi miezul nopţii aproape a sosit. Rămâi cu noi. Rămâi cu noi ". Citim şi Luca

24.30: „Pe când şedea la masă cu ei, a luat pâinea, şi, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o, şi le-a dat-o”.

Domnul pregăteşte şi pentru noi o masă bogată în faţa duşmanilor noştri. Toţi aceia care refuză Cuvântul, toţi aceia care nu cred făgăduinţele, ne dispreţuiesc, dar pentru noi Cuvântul lui Dumnezeu este preţios şi Domnul ne va dărui şi în seara aceasta Cuvântul Lui ca pe Pâinea vieţii, în inimile noastre. Şi aşa cum este scris în v. 31: „Atunci li s-au deschis ochii, şi L-au cunoscut...”. Au fost deschişi şi ochii tăi? Au fost deschişi şi ochii mei? Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu. În acel moment când Domnul vorbeşte cu noi, ni se deschid ochii şi inima. Ochii ne sunt unşi şi noi putem vedea.

Voi precis aţi văzut ce este scris şi în v. 26 şi 27: „Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, şi să intre în slava Sa? Şi a început de la Moise, şi de la toţi prorocii, şi le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El”. Şi El a putut să le spună: „Totul s-a împlinit”.

Acelaşi lucru se potriveşte şi în timpul nostru. Fraţi şi surori, în această legătură ne este dată o răspundere foarte mare, aşa cum n-a mai fost înainte pe acest pământ. Toţi prorocii, toţi apostolii au avut o răspundere mare şi toţi au contribuit ca acest plan de mântuire al lui Dumnezeu să ne fie vestit. Dar în timpul nostru nu ni s-a descoperit numai ceea ce a spus Dumnezeu prin Moise, prin Avraam, prin proroci, prin Petru sau Pavel şi prin epistole, ci în toate lucrurile ne-au fost descoperite, am primit o descoperire directă în tot Planul de mântuire al Dumnezeului nostru, prin harul Său.

Fraţi şi surori, noi toţi am recunoscut, de asemenea, că în timpul nostru s-a întâmplat la fel ca în timpul lui Moise, când Domnul S-a descoperit şi S-a coborât în Stâlpul de foc şi a zis lui Moise: „scoate-ţi încălţămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt”, şi apoi Dumnezeu i-a dat însărcinarea: „Acum am auzit strigătele copiilor lui Israel, pe care Egiptenii îi ţin în robie şi Mi-am adus aminte de legământul Meu pe care l-am încheiat cu poporul Meu. Te trimit pe tine la ei”. Aceasta a fost o împlinire a făgăduinţei pe care Dumnezeu o dăduse lui Avraam şi în această legătură s-a întâmplat supranaturalul.

Fraţi şi surori, nu doresc s-o repet de fiecare dată, dar când Îngerul trimis de Dumnezeu, a venit la fratele Branham în 7 mai 1946, în jurul orei 23, primele cuvinte pe care le-a spus au fost: „Nu te teme! Eu vin din prezenţa lui Dumnezeu şi am fost trimis la tine”. Şi după aceea a urmat şi trimiterea: „Aşa cum lui Moise i-au fost date două semne tot aşa şi ţie îţi vor fi date două semne”. În acest loc, noi am vorbit deseori despre aceste lucruri. Aici nu este vorba de cineva care s-a dus undeva la o şcoală biblică, a învăţat ceva şi după aceea a venit şi şi-a prezentat programul lui propriu. Nu! Ci Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său şi a făcut tot ceea ce a hotărât şi a dorit să facă El.

În seara aceasta noi vom vorbi despre faptul că Dumnezeu va restitui toate lucrurile în Biserica Sa. Nu demult am citit aici câteva pasaje din predicile fratelui Branham. Ne vom adânci în Cuvânt cu aceste teme. Dar înainte să facem aceasta, permiteţi-mi să citesc pe scurt câteva pasaje dintr-o predică a fratelui Branham, cu privire la faptul că Domnul Dumnezeu, înaintea revenirii Domnului Isus Hristos, va readuce totul în starea originală. Fie că este vorba despre dragostea dintâi sau indiferent ce ar fi, Dumnezeu va restitui totul şi va readuce totul în starea în care a fost Biserica la început. La început Biserica nou testamentară a fost Trupul Domnului, un organism viu, alcătuit din mai multe mădulare, pe care Domnul Însuşi l-a folosit într-un mod minunat. Dumnezeu a împărţit nouă daruri duhovniceşti şi nouă roade au fost descoperite. După cum este scris în 1 Corinteni 12: „Şi fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora”. Şi totul este pentru zidirea Bisericii. De aceasta avem nevoie astăzi.

Noi suntem mulţumitori lui Dumnezeu pentru mesaj, pentru Cuvântul Lui minunat care rămâne în veci, dar de aceasta aparţine şi faptul că Dumnezeu lucrează într-un mod supranatural.

Eu citesc rugăciunea fratelui Branham: „O, Doamne, binecuvântează această comunitate şi ajută-mă Doamne, în timp ce mă duc să aduc mesajul altor oameni. Lasă-ne să stăm împreună ca un singur om, ca o familie, să stăm împreună, să ne rugăm împreună, să trăim împreună în unitatea Duhului Sfânt, până va veni Isus şi ne va duce în împărăţia Sa. Noi ne rugăm pentru toate acestea în Numele Său, spre slava Sa. Amin".

La început Biserica a fost o inimă şi un suflet. Ei aveau respect faţă de Dumnezeu, faţă de Cuvântul Său şi faţă de tot ceea ce făcea El. Fratele Branham a ţinut o predică întreagă cu titlul „Respect". Respect faţă de Dumnezeu, respect faţă de slujbele pe care Dumnezeu le-a pus în Biserică. Respect! Şi abia atunci când noi, într-un mod sincer şi cinstit, suntem adunaţi în prezenţa lui Dumnezeu şi când Cuvântul lui Dumnezeu ne vorbeşte cu adevărat, când venim cu teamă şi respect în faţa lui Dumnezeu, abia atunci ne va fi descoperit Cuvântul lui Dumnezeu.

Fratele Branham spune mai departe: „Restituirea poate fi făcută numai proprietarului de drept". Dacă ne gândim la faptul că Dumnezeu ne-a împăcat în Hristos, şi ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările duhovnicești care sunt în cer...

După aceea fratele Branham vorbeşte mai departe despre această pildă cu pomul roditor care a fost mâncat şi distrus de lăcuste şi n-a mai rămas nimic din el, aşa cum este scris în Ioel. Dar după aceea vine o făgăduinţă minunată: „Eu vă voi răsplăti astfel anii, voi restitui tot ce au mâncat lăcustele şi voi reaşeza totul în starea originală".

După aceea fratele Branham spune: „Noi avem dreptul să forţăm", conform Cuvântului care spune: „Împărăţia cerurilor se ia cu năvală, şi cei ce dau năvală, pun mâna pe ea". Noi nu putem să trecem pe lângă lucrurile acestea cu nepăsare, ci trebuie să fie o dorinţă în adâncul inimii noastre. Numai atunci Dumnezeu poate să-Şi atingă ţinta Lui cu noi, prin harul Său.

Mai departe este scris: „Trupurile oamenilor care au fost creaţi după chipul lui Dumnezeu, au fost lovite de duşman cu boli. Dar conform Scripturii, Biserica a primit dreptul legal de a-şi cere drepturile prin Duhul Sfânt". Ei au dreptul să forţeze şi să-şi ceară dreptul lor. Este dreptul nostru. Dumnezeu ne va restitui tot ce a fost pierdut

Fratele Branham spune mai departe: „Dacă Satana v-a furat dreptul de a fi un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, atunci azi aveţi dreptul, prin puterea Duhului Sfânt, să forţaţi pretenţia lui Dumnezeu. Dacă Satana v-a lovit cu o boală, atunci astăzi aveţi dreptul înaintea lui Dumnezeu să aplicaţi legea lui Dumnezeu şi să vă cereţi înapoi sănătatea, pentru că aşa este scris: „Prin rănile Lui suntem vindecaţi". Este atât de puternic! Lucrul frumos este că fratele Branham, nu a vorbit doar teoretic, ci Dumnezeu a şi dovedit Cuvântul.

Fratele Branham a vorbit mai departe referitor la slujbe şi la botezul cu Duhul Sfânt şi apoi el continuat şi a vorbit despre sfinţire: „El vă conduce spre botezul cu Duhul Sfânt şi la toate binecuvântările pe care le-a făgăduit. Tot ceea ce a făgăduit El, vă aparţine. Lăsaţi-L pe Dumnezeu s-o adeverească în voi". Este foarte puternic. Noi credem cu adevărat că toate făgăduinţele lui Dumnezeu sunt „Da" şi „Amin".

Mai departe citim următorul pasaj din predica „Restituirea Miresei", unde fratele Branham vorbeşte despre restituire: „Aceasta este vremea restituirii lui Dumnezeu. Priviţi odată în natură! Dumnezeu aduce totul înapoi, în starea originală".

Noi am putea să citim mai departe, încă un aliniat: „O, dacă am putea să ne gândim la aceste lucruri. Nu este important în ce situaţie ne aflăm, legea Cuvântului lui Dumnezeu face ca totul să fie restituit, aşa cum o spune Cuvântul lui Dumnezeu".

Cine poate să se opună lui Dumnezeu? Duşmanul este învins. Fraţi şi surori, aceasta putem s-o primim prin credinţă. Domnul nostru a murit în trup, S-a coborât în Duhul în locurile cele mai de jos să propovăduiască duhurilor din închisoare, şi a învins totul. Moartea, iadul şi Satana, au fost învinse. Domnul a înviat şi a strigat: „pentru că Eu trăiesc şi voi veţi trăi".

Mai citesc încă un fragment. Fratele Branham spune: „Dumnezeu vorbeşte despre „restituire". Noi am citit textul din profetul Ioel. Dumnezeu vorbeşte în Ioel despre pomul Său, pe care l-a plantat în ziua Cincizecimii. El l-a plantat cu un scop. El voia ca acesta să poarte rodul Lui, rodul Cuvântului lui Dumnezeu. El dorea o Biserică care să poarte Cuvântul Lui prin toate secolele".

Şi noi, de asemenea, dorim astăzi să respectăm Cuvântul Lui. Fraţi şi surori, nu este vorba doar despre un mesaj pe care îl auzim şi îl credem, ci este vorba despre pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Fratele Branham spune mai departe cu referire la darurile duhovniceşti: „Nouă daruri duhovniceşti şi nouă roade ale Duhului curg din acelaşi izvor. El este ca un pom sădit lângă ape".

Dacă ne gândim la aceasta, atunci în noi se naşte o dorinţă mare: „O, Dumnezeule, ajută-ne ca noi să nu fim doar nişte ascultători ai acestor cuvinte preţioase, ci Tu să descoperi că braţul Tău este întins şi tot ceea ce ai făgăduit Tu, să se împlinească, prin harul Tău!" Noi am putea să continuăm şi să citim mai departe din această predică. Voi toţi ştiţi că Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod unic.

Aici avem o altă predică a fratelui Branham, cu titlul „Răpirea". Doresc să citesc foarte scurt câteva pasaje. Citez din predică: „În care epocă trăim noi? Ce făgăduinţă avem noi? Va fi o răpire. Biblia spune că va fi! Şi va fi numai pentru cei aleşi, pentru aleasa Doamnă, Mireasa care este scoasă în acest timp din biserică. Cuvântul „biserică" înseamnă „cei chemaţi afară".

Aceasta este numai pentru cei aleşi. Acesta este un Cuvânt minunat: alegeşi înainte de întemeierea lumii. Numele noastre au fost scrise în Cartea Vieţii Mielului, înaintea întemeierii lumii. Cine poate să schimbe ceva? Dumnezeu a hotărât-o în acest mod şi aşa va rămâne în vecii vecilor. Desigur că nu încredem în noi înşine, ci credem în Isus Hristos, Domnul şi Mântuitorul nostru.

Fratele Branham spune mai departe: „Dacă tu eşti un creştin născut din nou, atunci tu ai fost în Dumnezeu, Tatăl tău, înainte de întemeierea lumii". Este minunat!

În rugăciunea „Tatăl nostru", noi ne rugăm: „Tatăl nostru care eşti în ceruri...". Iar în Evrei 2, citim că noi toţi avem acelaşi Tată. Domnul nostru a putut să spună: „Mă duc la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru".

Fraţi şi surori, noi am fost născuţi din aceeaşi sămânţă, din acelaşi Cuvânt şi din acelaşi Duh al lui Dumnezeu. Noi am fost născuţi din nou la o nădejde vie, la fel de sigur cum Isus Hristos a înviat dintre cei morţi.

Fratele Branham spune mai departe: „Cum ajungem noi în acest trup al lui Isus Hristos? În 1 Corinteni 12.13, este scris: „Noi toţi în adevăr, am fost botezaţi de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup". Dacă voi doriţi să vă notaţi, acest lucru este scris în 1 Corinteni 12.13: „Noi toţi, în adevăr, am fost botezaţi de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi, şi toţi am fost adăpaţi dintr-un singur Duh".

Continuăm cu citatul: „Şi Duhul este viaţa lui Hristos în voi. Viaţa din fiecare sămânţă o aduce pe aceasta la viaţă – El a fost Cuvântul Sămânţă". Şi noi ce suntem? În Isaia 53.10 este scris: „Dar, după ce îşi va da viaţa ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânţă de urmaşi, va trăi multe zile, şi lucrarea Domnului va propăşi în mâinile Lui". Aşa este scris în Isaia, în Psalmul 89 şi în alte versete biblice. Dumnezeu trăieşte în fiii şi fiicele Sale; El Îşi continuă viaţa Lui.

Citim încă un pasaj din această predică: „De aceea, dacă Dumnezeu va lucra ceva în biserică, atunci va trebui să meargă înapoi la sămânţa originală a Cuvântului. Exact aşa trebuie să fie, căci viaţa este în pom şi acesta rodeşte după soiul Său". Domnul nostru a spus: „chiar dacă nu Mă credeţi pe Mine, credeţi măcar lucrările acestea...".

Fratele Branham spune mai departe: „Dar cum intrăm noi în Biserică? Printr-un singur Duh suntem cu toţii botezaţi în acest singur Trup, în Trupul lui Hristos care este Mireasa Cuvântului, botezaţi prin Duhul Sfânt!"

Încă un citat: „Fiţi atenţi! În epoca a şaptea, când îngerul al şaptelea va începe să sune, tainele lui Dumnezeu urmează să fie descoperite".

Apoi fratele Branham se întoarce la lucrurile care se vor întâmpla înaintea răpirii. De exemplu, fratele Branham spune: „Deci, primul lucru care are loc când El este gata să coboare din cer, este un strigăt. Ce este strigătul acela? Un mesaj care să-i aducă pe oameni împreună. Mai întâi vine un mesaj: „Acesta este timpul pregătirii lămpilor. Deşteptaţi-vă şi pregătiţi-vă lămpile".

Noi am putea citi mai departe. Eu vă dau un sfat tuturor: citiţi predicile fratelui Branham! Voi o puteţi face într-un mod liniştit; puteţi să începeţi cu ultimele predici şi apoi puteţi să citiţi mai departe. Nu trebuie să începeţi cu predicile din anul 1947, ci puteţi să începeţi cu predicile din anul 1963 până în anul 1965, şi după aceea puteţi să citiţi predici şi din alţi ani. Dar un lucru noi trebuie să-l înţelegem neapărat: Dumnezeu a dat un mesaj în timpul nostru.

Chiar acum am observat ceva minunat. Întâi este vestit mesajul Lui, nu „un mesaj", ci mesajul Lui prin care Biserica Mireasă este adunată. Ea nu este doar chemată afară, ci ea este adunată împreună. „Strângeţi-Mi pe credincioşii Mei..." Ambele lucruri s-au întâmplat. În timpul lui Moise a avut loc chemarea: „Lasă pe fiul Meu să plece...", „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească ...". După aceea a fost adusă jertfa, şi sângele a fost aplicat doar pe stâlpii din stânga, din dreapta şi pe pragul de sus al uşii; puteţi s-o citiţi exact: „Să ia din sângele lui, şi să ungă amândoi stâlpii uşii şi pragul de sus al caselor unde îi vor mânca". Nimeni nu a avut voie să calce în picioare sângele legământului. Toţi au trebuit să intre înăuntru şi să rămână sub protecţia sângelui. Sângele era în stânga, în dreapta şi sus.

O spun încă o dată: sângele noului legământ nu este permis să fie călcat în picioare, pentru că în el este eliberarea noastră, mântuirea noastră, ocrotirea noastră şi scutul nostru. Noi suntem mulţumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru acest fapt.

Fratele Branham spune mai departe: „Noi am ajuns acum exact aici. Biserica chemată afară trebuie să stea în prezenţa soarelui ca să se coacă. După un timp, urmează apoi să vină marea combină. Apoi grâul va fi adunat în hambare, dar pleava va fi arsă în foc".

Noi toţi ştim că acesta a fost mesajul lui Ioan Botezătorul, din Matei cap. 3. Aici bărbatul lui Dumnezeu a spus ceva care ne va atinge şi pe noi acum. Haideţi să citim din Matei cap. 3. Vă rog frumos credeţi că Ioan a vorbit aici sub inspiraţia Duhului Sfânt.

Citim din Matei 3.11-12: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăinţă, dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, şi eu nu sunt vrednic să-I duc încălţămintea. El vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc. Acela Îşi are lopata în mână, Îşi va curăţi cu desăvârşire aria, şi Îşi va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge". Aici noi avem o legătură cu revărsarea Duhului Sfânt. „El vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc... El Îşi va curăţi cu desăvârşire aria şi Îşi va strânge grâul în grânar."

Înainte ca să strângă grâul în grânarul Său ceresc, Domnul vrea să facă acum o curăţire în baia Cuvântului, prin harul Său, şi să ne arate cât de necesar este botezul cu Duhul Sfânt.

Noi toţi ştim, şi cine merge în Iacov poate citi că: „Limba este şi ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre, care întinează tot trupul şi aprinde roata vieţii, când este aprinsă de focul gheenei”. Dacă nu suntem atenţi, dacă bârfim, de aceea este necesar botezul cu Duhul Sfânt şi cu foc. Acolo n-au fost „ochi ca de foc”, sau „urechi ca de foc”, ci au fost nişte limbi ca de foc care au fost văzute împărţindu-se printre ei şi s-au aşezat câte una pe fiecare din ei. Abia după ce a căzut focul dumnezeiesc şi a curăţat limbile lor, s-a revărsat Duhul Sfânt şi ei au început ca să vorbească cu o limbă nouă, în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

O spun aici înaintea lui Dumnezeu: eu îmi doresc mie şi nouă tuturor, un astfel de botez cu Duhul Sfânt şi cu foc. Şi mai ales o spun tuturor acelora care, poate, au trăit şi au primit botezul cu Duhul Sfânt în aceste mişcări penticostale. Noi ne dăm seama că aceasta nu a fost suficient şi că noi avem nevoie de mai mult, noi avem nevoie de o trăire nouă cu Domnul.

Ne întoarcem la exprimarea: „El Îşi va strânge grâul (Lui – nu un grâu oarecare) în grânarul (ceresc)”. Este scris în Ioan 12: „Adevărat, adevărat, vă spun, că dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă”. El ca Grăuntele de grâu a fost pus în pământ, El a murit, dar n-a rămas singur, ci va avea o recoltă bogată. Şi noi toţi vom fi identici cu El. Acesta este lucrul de necuprins în tot planul de mântuire – de necuprins pentru noi: Domnul slavei, care la început a chemat la existenţă toate lucrurile vorbind, a venit la noi şi ne-a eliberat. În acest loc noi credem într-un Singur Dumnezeu viu, Creatorul cerului şi al pământului. Noi credem numai într-un Singur Dumnezeu.

Primiţi-o acum într-un mod foarte serios! Dacă voi veţi auzi sau citi ştirile din Vatican, veţi vedea că accentul principal este pus pe faptul că toate bisericile care s-au despărţit cândva de biserica mamă, nu mai trebuie să îngenuncheze, deoarece învăţătura „sfintei treimi” îi uneşte pe toţi cu Roma. Trebuie să citiţi odată ce este spus acolo. Ei au „botezul sfânt” în această „sfântă treime” care uneşte toate bisericile care s-au despărţit de Roma. Voi puteţi citi în istoria bisericilor când s-a întâmplat totul. Şi acum, în timpul nostru, lucrurile se întâmplă astfel încât totul este readus la sânul mamei, toți sunt invitați. Şi toate aceste biserici fiice, cred în „trei persoane” în cadrul dumnezeirii.

Dar eu cred într-un Singur Dumnezeu viu care ni S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul Său pe pământ şi prin Duhul Sfânt în Biserică. Amin. Şi până la sfârşit eu cred că El singur va lucra.

Eu cred că nimeni nu se va poticni, dar voi cunoaşteţi prima poruncă: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alţi dumnezei afară de Mine”, sau „lângă Mine”. „Să nu ai alţi dumnezei lângă Mine”. Care a fost decăderea Israelului? Idolatria. Aceasta a dus la decăderea Israelului. Pe lângă Dumnezeu, ei au mai avut idolii lor.

Dacă vă arăt această fotografie, o fac nu ca să rănesc pe cineva, ci ca să vă fac bine. Când citeşti prima poruncă: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alţi dumnezei afară de Mine”, şi apoi te uiţi la această fotografie unde se poate vedea că lângă Dumnezeu ei au mai pus unul în stânga şi altul în dreapta, deşi Dumnezeu Însuşi a spus: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alţi dumnezei afară de Mine”. Dar ei toţi cred că din veşnicie Dumnezeu este constituit din trei persoane şi spun: „Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, Duhul Sfânt este Dumnezeu şi aceştia trei sunt una”. Şi cine se uită la această fotografie nu vede Unul ci vede trei; şi trei nu sunt unul.

Există numai un singur Dumnezeu care S-a descoperit pe Sine. Dar dacă auzim, vedem şi citim ştirile din Vatican, atunci vedem despre ce este vorba. Noi ştim exact ce a vrut Dumnezeu să ne spună. Biserica lui Isus Hristos nu va fi dusă în eroare, nu va fi minţită, nu va intra în acest

„Conciliu mondial al bisericilor”, ci ea va rămâne separată până la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. De aceea şi botezul este făcut în Numele Domnului Isus Hristos.

Fratele Daniel din Paris, mi-a trimis un text, unde este scris că ei folosesc un argument, pentru botezul „în Numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh”. Noi nu avem nevoie de niciun argument, ci noi avem nevoie de descoperire. Aşa cum am spus noi deseori, acolo unde este descoperire nu mai sunt argumente şi acolo unde oamenii mai argumentează nu este descoperire. Ei tot explică şi explică prin faptul că se spune: „în numele guvernului, în numele poporului, în numele cutare şi cutare”. Nu, nu!

Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, Fiu şi Duh Sfânt, este Numele legământului nou testamentar şi este Numele Domnului Isus Hristos. Noi suntem mulţumitori pentru acest Nume nou testamentar: „...şi-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” Vedem pentru ce a fost necesar acest mesaj. Pentru chemarea afară din robia babiloniană şi din toate aceste tradiţii vechi. De ce? Fiindcă este scris în Marcu 7.7: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învăţături care nu sunt decât nişte porunci omeneşti”. Toată închinarea trece pe lângă Dumnezeu fiindcă nu este făcută în duh şi adevăr. Dumnezeu doreşte să aibă astfel de închinători care se închină Lui în duh şi în adevăr. De aceea avem cuvântul „Trebuie să I se închine...”. Nu „ar putea” sau „ar fi bine”, ci „trebuie să I se închine în Duh şi adevăr.”

Este ceva atât de puternic. Eu cred că noi înţelegem cu toţii ce are de gând să facă Dumnezeu. Nu o nouă direcţie de credinţă, ci o întoarcere la Dumnezeu, la Cuvântul Lui; un respect faţă de El, de Cel Atotputernic şi un respect faţă de Cuvântul Lui descoperit.

Nu demult am spus că, dacă ne întoarcem la Vechiul Testament, putem citi că Domnul a venit la Avraam ca Împăratul Salemului – şi conform Evrei 7.3 – El era „fără tată, fără mamă, fără spiţă de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârşit al vieţii”. Noi trebuie să luăm împreună Vechiul şi Noul Testament, noi trebuie să mergem la originea tuturor lucrurilor. Să nu vorbim într-un mod uşuratic, ci să-I permitem lui Dumnezeu să ne vorbească prin Cuvântul Său, şi atunci ni se vor descoperi legăturile din toate contextele, prin harul Său.

Dacă ne gândim şi la faptul că Domnul Dumnezeu a venit la Avraam în chipul unui bărbat şi S-a aşezat sub un copac; El a şezut jos şi a permis să I se spele picioarele. Avraam a poruncit să fie tăiat un viţel tânăr şi a poruncit Sarei să facă turte; şi este scris că ei au mâncat. A fost Domnul şi doi bărbaţi care au fost împreună cu El, adică doi îngeri. Şi după ce au mâncat, aceşti doi îngeri s-au dus în Sodoma şi spre seară au ajuns în Sodoma.

Acelaşi Domn a putut să se descopere ca Îngerul legământului şi în Stâlpul de foc, aşa cum a spus-o şi fratele Branham de multe ori. Domnul a putut să rămână ascuns în acel Stâlp de foc supranatural şi apoi a putut să se descopere din acea lumină.

Aș putea să citesc multe versete biblice minunate din Vechiul Testament care ne-ar putea arăta mai clar urmele paşilor lui Dumnezeu prin Vechiul Testament. De exemplu citim în Isaia 6, unde prorocul L-a văzut pe Domnul pe tron: „am văzut pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt şi poalele mantiei Lui umpleau Templul. Serafimii stăteau deasupra Lui...”, şi după aceea Dumnezeu a întrebat: „Pe cine să trimit, şi cine va merge pentru Noi?” Dumnezeu nu a vorbit altor persoane , ci a vorbit celor prezenţi, adică îngerilor.

La fel a fost şi în Geneza 11 când Domnul a zis: „Haidem! Să Ne coborâm...” şi să vedem dacă totul este aşa de rău cum ne-a fost spus. Domnul a fost înconjurat de la început de ființe cerești. Domnul l-a întrebat pe Iov: „Unde erai tu când am întemeiat pământul?...atunci când stelele dimineţii izbucneau în cântări de bucurie, şi când toţi fiii lui Dumnezeu (îngerii) scoteau strigăte de veselie?”

Noi întotdeauna trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu şi mai ales cu privire la credinţa adevărată. Vă rog frumos, primiți-o: în Biserica lui Isus Hristos, nu este practicată nicio învăţătură care îşi are originea în biserica Romei. Dar, la fel, în biserica Romei și în toate celelalte biserici, nu există nicio practică care îşi are originea în Biserica Domnului nostru Isus Hristos. Da.

Dacă toată lumea ascultă această vestire, eu mă întreb cât timp vom mai avea putea predica în acest fel, fără ca ferestrele să fie sparte şi oamenii să se mânie pe noi? Dar noi Îi mulţumim lui Dumnezeu! Noi vom vesti Cuvântul adevărului; noi trăim cu acest Cuvânt şi murim cu acest Cuvânt. Noi vom da cinstea numai lui Dumnezeu.

În acest timp trebuie să răsune un glas în pustie, trebuie să existe un mesaj dumnezeiesc care ne întoarce în toate lucrurile la Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul a avut grijă ca acest Cuvânt să ni se descopere. Noi nu avem o învăţătură proprie, un mesaj propriu, ci avem Cuvântul Domnului.

Foarte scurt vreau să fac referire la botezul cu Duhul Sfânt. Acolo fratele Branham spune că Duhul a fost turnat peste orice făptură și că pe ogor pot fi diferite semințe și toate așteaptă ploaia. Iar când vine ploaia, și grâul și neghina se bucură. Apoi ajungem la un punct foarte important: Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, ca sămânţă dumnezeiască, trebuie să fie însămânţat în inimile noastre şi dacă vine apoi, botezul cu Duhul Sfânt, atunci sămânţa care a fost sădită în inimile noastre, va răsări. Dar, dacă în inima noastră este însămânţată o sămânţă străină, atunci aceasta va răsări.

Noi trebuie să spunem şi acest lucru, de dragul adevărului - nu judec pe nimeni, dar sper să fiu înţeles corect: trebuie să spun că toţi marii evanghelişti au fost nişte oameni renumiţi. Și cel mai renumit dintre ei, unul din Coreea de Sud, mi-a acordat 20 de minute ca să vorbesc în prezenţa a 15.000 de oameni. Dar după aceea, a avut loc o discuţie în biroul său. El avea multe predici ale fratelui Branham dar s-a poticnit de învăţătura fratelui Branham; el a spus: „Da, fratele Branham a fost proroc, dar învăţătura lui este falsă”.

Eu, bineînţeles că a trebuit să spun ceea ce am avut de spus şi mi-am dat seama că chiar semnele şi minunile nu trebuie să fie o confirmare a Cuvântului, ci a credinţei aceluia care vine la Domnul. Dacă, de exemplu, este vestită Evanghelia de către un evanghelist oarecare şi oamenii ajung la credinţă, atunci aceasta este o legătură între acei oameni şi Dumnezeu şi nu între oameni şi evanghelistul respectiv. Acel bărbat din Coreea s-a poticnit la dumnezeire, la botez, şi nu a putut să le primească. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu toţi ceilalţi mari evanghelişti; niciunul dintre ei nu a predicat despre dumnezeire, nimeni nu a predicat despre adevăratul botezul biblic în Numele Domnului Isus Hristos, ci toţi au predicat ce au predicat; un pic mai diplomatic, poporul a fost entuziasmat, dar care a fost rezultatul?

Haideţi să fim mulţumitori pentru faptul că Dumnezeu a dat un mesaj fără niciun compromis; un mesaj curat, clar şi adevărat.

Eu doresc să mai citesc două sau trei versete biblice ca să vedem ce vom primi dacă noi, ca adevăraţi fii şi fiice ale lui Dumnezeu, suntem umpluți cu adevărat cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Atunci nu este doar o ungere, este mai mult decât o ungere, trebuie să fie o pecetluire.

Citim din 2 Corinteni 1.17b-18: „Sau hotărârile mele sunt nişte hotărâri, pe care le iau în felul lumii, ca să fie în mine „Da, da” şi „Nu, nu”? Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră faţă de voi n-a fost şi „Da”, şi „Nu”. Dumnezeu este credincios şi astăzi, căci vestirea noastră nu este „Da şi Nu”, şi „Aşa şi aşa”, ci totul a fost rânduit şi aranjat de Dumnezeu şi călăuzit prin Duhul Sfânt; şi aşa este vestit Cuvântul mai departe.

Citim şi v. 19: „Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan şi prin Timotei, n-a fost „da” şi „nu”, ci în El nu este decât „Da”. Amin. În El este numai „Da”.

Citim v. 20: „În adevăr, făgăduinţele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da” şi „Amin”, spre slava lui Dumnezeu, prin noi”. Acest lucru îmi place. Nu doar „spre slava lui Dumnezeu”, ci „spre slava lui Dumnezeu, prin noi”.

Noi avem parte directă de ceea ce ne-a descoperit Dumnezeu în Isus Hristos, singurul Lui Fiu, și naume ca şi noi să primim prin har dreptul de întâi născut. Noi trebuie să vedem şi să primim fiecare descoperire a lui Dumnezeu care este în legătură cu planul Lui de mântuire. Doar credeţi şi vi se va descoperi.

Mai departe în v. 21 este scris: „Şi Cel ce ne întăreşte împreună cu voi, în Hristos, şi care ne-a uns este Dumnezeu”. Amin. El ne-a pecetluit şi ne-a pus în inimă arvuna Duhului. Şi acum urmează ceva foarte minunat din v. 22: „El ne-a şi pecetluit, şi ne-a pus în inimă arvuna Duhului”. Noi am primit pecetea Lui, nu doar o ungere în sfera a doua, ci în adâncul inimii noastre. Aşa cum o spune fratele Branham în această predică: „noi am fost pecetluiți în adâncul inimii, în adâncul sufletului nostru; acolo este sămânţa dumnezeiască”.

Dumnezeu poate să pecetluiască doar un conţinut preţios, şi acest conţinut trebuie să fie de origine dumnezeiască. Dumnezeu nu poate să pecetluiască orice, ci aşa cum este scris: „Cel care ne întărește...”. Sunteţi de acord cu aceasta? Că Dumnezeu ne-a zidit într-un mod puternic pe fundamentul original al apostolilor şi profocilor, unde Isus Hristos însuşi, este piatra din capul unghiului? Așa este scris, așa o credem şi așa o şi trăim spre slava lui Dumnezeu, prin noi.

V.21-22: „Şi Cel ce ne întăreşte împreună cu voi, în Hristos, şi care ne-a uns este Dumnezeu. El ne-a şi pecetluit şi ne-a pus în inimă arvuna Duhului”.

La ce vă gândiţi voi acum, fraţi şi surori? Noi toți dorim: „Iubite Domn, permite să se împlinească aşa cu mine şi cu noi toţi”. Noi să nu citim doar aceste lucruri, ci să le trăim personal cu Dumnezeu, prin harul Său. La fel de sigur cum la început Domnul a înființat şi a împuternicit Biserica Lui prin turnarea Duhului Sfânt, la fel de sigur El a făcut din ea un loc în care putea să locuiască şi să se descoperepe pământ. Nu doar Psalmul 40: „Mi-ai pregătit un trup”, nu doar Evrei 10.5: „...Mi-ai pregătit un trup”, ci, acum, acest Trup al Domnului, Trupul lui Isus Hristos: „Noi toţi, în adevăr, am fost botezaţi de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup”.

Vă spun că, dacă această dorinţă este în noi toţi, şi dacă această dorinţă este atât de puternică şi ea devine profundă în inimile noastre, astfel ca noi, în acest loc, să spunem cu glas tare: „O, Doamne, eu nu Te las până nu mă binecuvântezi. O, Doamne, eu nu Te las până nu mă botezi cu Duhul Sfânt şi cu foc”. Fără fanatism, ci prin credinţă să-L credem pe Dumnezeu pe Cuvântul lui.

Haideţi să rezumăm ceea ce am încercat să spunem aici, din predicile fratelui Branham. Domnul a vrut să restituie totul, fiindcă aşa a spus-o şi făgăduit-o El. Domnul ne-a restituit Cuvântul Lui, fiecare învăţătură. El ne-a restituit tot. Şi acum El doreşte ca puterea Lui să se descopere prin harul Său. Voi toți ştiţi că nici Petru şi nici Pavel nu au putut să aibă nicio contribuţie, ci este numai unul Singur care botează cu Duh Sfânt şi cu foc şi Acesta este iubitul nostru Domn şi Mântuitor, Isus Hristos. El, prin harul Său cel mare, să lucreze nişte lucruri mari în noi, aşa cum a făcut-o şi la început. El să ne unească ca mai întâi să devenim o inimă şi un suflet, astfel încât apoi, cerul să se deschidă şi Duhul Sfânt să se coboare cu adevărat. Nu doar ca o ungere, ci să fim întăriţi, unşi şi după aceea să fim pecetluiţi cu pecetea dumnezeiască, prin harul Său. Fiindcă noi am primit Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânţă în noi şi Domnul să poată să facă să răsară această sămânţă, prin Duhul Sfânt.

Acestea formează o unitate: Cuvântul, Sângele şi Duhul; şi acestea trei lucrează împreună: Sângele, Cuvântul şi Duhul. Să se întâmple cu noi toţi, ca sângele Mielului să aibă un rezultat fundamental şi în vieţile noastre. Aşa cum a subliniat-o şi fratele Branham: iertarea şi neprihănirea prin credinţă înseamnă că noi suntem ca şi când n-am fi păcătuit niciodată. O neprihănire deplină prin credinţă în lucrarea de mântuire încheiată pe crucea de pe Golgota. Apoi Cuvântul lui Dumnezeu, care a devenit preţios pentru noi; şi după aceea Duhul lui Dumnezeu, care ne luminează, care ne descoperă acest Cuvânt, şi ne călăuzeşte în tot adevărul, conform Ioan 16: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul".

Fraţi şi surori, la fel cum Dumnezeu a fost foarte preocupat de noi ca să ne înveţe, tot El se va îngriji de noi, în continuare, până când lucrarea Lui va fi desăvârşită şi noi, prin harul Lui, vom fi luaţi în slava Lui ca să fim la Domnul în veşnicie.

Eu sunt mulţumitor lui Dumnezeu din toată inima mea, pentru ultimul mesaj, pentru trimiterea pe care Dumnezeu a dat-o, prin harul Său, pentru noi. Din pricina Cuvântului, El ne-a dat mesajul Său.

Noi suntem mulţumitori pentru voi toţi, care în zilele acestea L-aţi crezut pe Dumnezeu şi aţi permis Cuvântului să vă vorbească. Niciun duşman nu v-a putut opri, ci voi aţi ştiut că Domnul v-a vorbit. El a vorbit cu noi, cu tine, cu mine, şi noi L-am înţeles. Aşa cum am citit şi în Luca 24.45: „Atunci le-a deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile". Dumnezeu, prin harul Său, ne-a deschis înţelegerea pentru Scriptură. Dumnezeu prin harul Său, ne-a arătat începând cu Moise, cu toţi prorocii, din Vechiul în Noul Testament, până la Apocalipsa şi ne-a dăruit orientarea şi călăuzirea Lui.

Credeţi-mă, toţi ceilalţi vor fi duşi în rătăcire. Doar cine face parte din Biserica Mireasă nu va putea fi dus în eroare.

Noi Îi mulţumim lui Dumnezeu şi pentru Cuvântul din Apocalipsa 3, care ne-a vorbit într-un mod deosebit şi ne-a atins inimile: „Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el, voi cina cu el, şi el cu Mine". Domnul este la uşă, şi El ne vorbeşte şi în seara aceasta. El ne-a vorbit şi în seara aceasta, nouă tuturor. Lui, Dumnezeului Atotputernic să-I fie adusă cinstea în Numele sfânt al Domnului Isus Hristos. Amin.

Haideţi să ne ridicăm şi să cântăm împreună o cântare - „Aşa cum sunt"

În timp ce ne aplecăm capetele, eu doresc să vă întreb, în prezenţa lui Dumnezeu – noi simţim această prezenţă a lui Dumnezeu, şi ştim că Domnul este prezent şi ne-a vorbit – Cine doreşte să-I rededice Lui, viaţa sa, să-şi dedice complet viaţa, Domnului? Amin. Da, noi toţi o dorim. Cine are o problemă deosebită, fie că este de natură personală, sau o cerere de rugăciune pentru altcineva, vă rog ridicaţi-vă mâna. Noi suntem datori să ne rugăm unii pentru alţii, şi, bineînţeles, noi să ne rugăm pentru toate bolile fraţilor şi surorilor noastre, sau indiferent ce problemă ar fi. Noi prin credinţă să venim în prezenţa Dumnezeului nostru. Aşa cum a spus-o fratele Branham, foarte clar: noi putem să cerem acest lucru fiindcă este proprietatea noastră de drept; orice ne-a furat duşmanul, ne aparţine nouă, Dumnezeu va restitui. El va restitui totul, aşa cum a făgăduit El.

Cel mai bun exemplu este Iov. Despre el este scris în Iacov 5: „Aţi auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, şi aţi văzut ce sfârşit i-a dat Domnul, şi cum Domnul este plin de milă şi de îndurare". Dumnezeu i-a restituit totul în dublă măsură. Restituirea nu va avea loc, aşa ca şi cum ar picura, ci într-un mod maiestuos. Domnul Însuşi o va face, El se va scula, aşa cum este scris în Isaia 28 şi în alte versete biblice, şi El Îşi va încheia lucrarea Lui până la sfârşit, cu Biserica Lui şi cu Israelul. Şi noi, prin harul Domnului, putem să facem parte din Biserica celor întâi născuţi care au primit sămânţa dumnezeiască, care cred fiecare Cuvânt, care sunt pregătiţi

să trăiască fiecare Cuvânt, să-l transpunem în fapte, şi împreună să lăudăm sângele Mielului.

Vă rog frumos, credeţi acum şi primiţi-o. Fratele Schmidt se va ruga cu noi. […]

Toţi, din toată lumea să fie binecuvântaţi şi să primească lucrul pentru care s-au rugat. Dacă surorile noastre mai au o cântare le rog să vină acum în faţă. Şi aceste cântări ne vorbesc despre harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos. Noi primim totul din mâna Domnului.

Noi ne adresăm şi tuturor tinerilor care şi-au dedicat vieţile lor Domnului. Primiţi totul prin credinţă, primiţi totul prin credinţă! Credeţi că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi. În mod deosebit, toţi tinerii care staţi în faţa unor decizii, începeţi-vă vieţile voastre cu Domnul, faceţi un început corect cu El şi desăvârşiţi totul cu El şi în El. Domnul să ne binecuvânteze pe toți.

Sunteţi mulţumitori pentru tot ce face Dumnezeu în timpul nostru? Lăudat şi slăvit să fie Numele Domnului nostru, acum şi în vecii vecilor. Noi le spunem celor dragi, care sunt noi în împărăţia lui Dumnezeu, că în Luca 24 este scris că în Numele Lui este vestită iertarea păcatelor, tuturor neamurilor. Astfel este scris în Luca 24.47: „Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”.

Este datoria noastră să le spunem acelora care cred, să le vestim că Domnul v-a iertat. Nu „vă va ierta”, ci El v-a iertat deja. Citim Luca 24.47: „Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”. Pocăinţa spre iertarea păcatelor, prin sângele Mielului.

Dumnezeu să dăruiască har, El să dovedească vinovăția de păcat, prin Duhul. Primul păcat este necredinţa. „În ce priveşte păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine”. Despre aceasta Domnul spune: „căci, dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre”. Credeţi în Isus Hristos! Primiţi iertarea păcatelor voastre, primiţi mântuirea sufletelor voastre şi Evanghelia deplină, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

O, Dumnezeule mare, Îţi mulţumim din nou pentru toate cuvintele sfinte ale Scripturii. Îţi mulţumim că încă trăim în zilele biblice, Îţi mulţumim că încă suntem în timpul harului şi noi putem crede mesajul Tău. Isaia a întrebat: „Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut braţul Domnului?” Noi putem să spunem tuturor acelora care au crezut şi cred acum mesajul lui Dumnezeu: braţul Domnului vi se va descoperi.

Noi Îţi mulţumim, iubite Domn. Pentru noi, totul este o realitate dumnezeiască. Tu să faci să strălucească faţa Ta peste noi şi peste tot poporul Tău, începând din Noua Zeelandă, peste tot pământul. Binecuvântează, împreună cu noi, turma răscumpărată cu sângele Tău, şi călăuzeşte-ne pe calea dreaptă, din pricina Numelui Tău cel sfânt. Păstrează-ne în harul Tău, în Cuvântul Tău şi în voia Ta.

Iubite Domn, acestea nu sunt nişte dorinţe oarecare, ci este rugăciunea noastră. Fii cu noi într-un mod minunat! Ţie, Dumnezeului Atotputernic Îţi aducem mulţumirile, cinstea, laudele şi închinarea, acum şi în vecii vecilor.

Aleluia. El ne-a binecuvântat. Amin.

Harul Domnului să fie cu voi, până mâine. Veniți devreme ca să ascultați cântările și să vă puteți alătura lor, în Duhul, ca să primiți Cuvântul. Şi voi părinţii, aveţi grijă de copiii voştri. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toţi. Păstrați pacea și în camerele unde sunteţi cazaţi. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Daţi-vă mâinile unii altora. Amin.